

darcot vallanak, s ez olyanfajta egyoldalúság, amely már feltétlen valamiféle nem jó jelenséget mutat. Megmutatkozik a szürke közepszer a téma választásában, a mondanivaló érdektelenségében, másodlagosságában, az írói feldolgozás erőtlenségében és még sok mindenben. Ennek okait elemezve, Darvas József rámutatott az irodalmi élet elmaradottságára, több irányú óvatosságra és bátortalanságra, amely az állami irányításban és a gyártásvezetésben, valamint a művészetben egyaránt jelen van, végül harmadik okként filmgazdaságunk szervezeti és gazdasági felépítésének problémáit jelölte meg. En az ellenforradalom után — mondotta — nagyon ellene voltam az akkori csoport-rendszernek, mert az dezorientációt, a dezorganizációt, az anarchiát jelentette abban az időben. Meg lehetne vizsgálni, hogy nem jutottunk-e el a konszolidációnak arra a fokára, amikor bizonyos mértékben ilyen nem lazább, hanem rugalmasabb felépítést lehetne ta-

lálni a filmművészetben. Legfőbb okként pedig azt az ellentmondást jelölte meg, amely a filmművészetel szemben támasztott eszmei igény s a filmművészek jó részének belső eszmei világnézeti állapota között fennáll.

A szocialista filmművészet igényéről nem mondhatunk le — folytatta Darvas József. — Erőltetni sem akarjuk a művészeket, hogy olyasmit vállaljanak mondanivalóként, amit belsőleg még nem egészen éreznek. Hol lehet ezt az ellentmondást feloldani? Nyilván nem abban, hogy egyszerűen rájuk hagyjuk: csinálják azt, amit akarnak, hanem nyilvánvalóan abban, hogy a belső eszmei-politikai és vele együtt a művészi érés nagyobb igényét támasztjuk önmagunkkal szemben. Ez lehet a kiút. Azt hiszem, hogy mindezen problémák megoldásában sokfajta segítséget fog adni számunkra a most megalakuló szövetség, illetőleg szakosztály.

Megalakult a Filmművészeti Szakosztály

Az alakuló közgyűlést Fábri Zoltán nyitotta meg, majd Herskó János terjesztette be a szakosztály alapszabály-tervezetét, amelyet egyhangúlag elfogadtak. Ezután került sor a végleges vezetőség megválasztására, amelyet a kiküldött jelölő-bizottság javaslata alapján a közgyűlés ugyancsak egyhangúlag fogadott el. A szakosztály elnökéül Fábri Zoltánt, titkárául Herskó Jánost választották meg. A tizenegytagú vezetőség tagjai lettek: Darvas József, Deák György, Fábri Zoltán, Herskó János, Keleti Márton, Kollányi Ágoston, Kovács András, Makk Károly, Nemes Károly, Pásztor István és Ranódi László.

A közgyűlés második napirendi pontja filmművészetünk helyzetének és feladatainak megvitatása volt, amelyet Darvas Józsefnek fentebb ismertetett előadása vezetett be. Az előadást hosszan tartó vita követte, amelyben felszóltak Máriaúú Félix, Kalmár László, Nemeskürti István, Nemes Károly, Dóúú István, Gyertyán Ervin, Várkonyi Zoltán, Bacsó Péter, Kovács András, Fábri Zoltán, Herskó János; dr. Orbán László, Révész Miklós. A vita, amely Darvas József zárszavával ért véget, számos fontos problémát érintett, mint: az eszmeiség, a mondanivaló problémája, a rendező szerepe, a forgatókönyv kérdése, a stílus problémája, az elszürkülés veszedelme, a fiatalok útkeresése, filmgyártásunk volumenjének kérdése stb. A vitában felmerült érdekesebb felszólalások anyagának és problémáinak ismeretetésére folyamatosan visszatérünk.